

BÁNÓCZI Beáta

Anyám nem ért

Anyám nem ért a lányos dolgokhoz.
Két órán át ült velem annak a horvátországi
hotelnek a fürdőszobájában, de hiába.
Nem tudtam felhelyezni az o.b. ProComfort minit.
A megroppanó kagylóhéjakról csak akkor beszélünk,
ha azok elkerülhetetlenül a talpunkba ékelődnek.
A következő nyáron én tanítottam meg fonnit,
amikor először süttött kalácsot.

Anyám nem ért a politikához.
Nem bízik abban, akit nem ismer,
márpedig a körzetében indulókat nem ismeri.
Nem hisz a munkavállalói érdekvégyesítésben,
hisz a Kádár-korszakbeli boldog gyerekkorban.
Anyám nem ment el szavazni az önkormányzati
választások napján, mert szép volt az idő.
Kirándultak a Csanyikban.

Anyám nem ért a kortárs költészethez.
Megosztja a versem büszkeségből,
de az asztalnál odasúgja: jobb' szerette, mikor rímelt.
Felveszi tevékenységi körébe a 900301-et,
hogy számlázhasson nekem. Biztat a művészetre,
de csak hobbi szinten. Azért két diplomával
már el lehet helyezkedni bármilyen szektorban,
a szabadidejével meg mindenki maga rendelkezik.

Anyám nem érti a bennem mennydörgő indulatokat,
mindig napos időt jósol: csitít és békességre int.
Anyám nem érti, miért nem boldog, akinek mindene
megvan. Gyakran mondja, hogy „szerencsére” és „hála”.
Anyám arra biztat, hogy álljak meg a saját lábamon.
Ötvenkét évesen apám bankszámlájára jön a fizetése.
Anyám nem érti az iróniát.

Népek tavasza

Pontosan egy kormánycikluson át szerettük egymást.
Lobogó tekintettel ragadtál magadhoz májusban,
azt suttogtad a fülembe: forradalmat kell csinálni.
Nem jutottam szóhoz.
Az ajkaimba haraptál, ízük, mint a szőlős Fanta
— mondtad, nem tudtál leállni.
Filozófusokról meséltél a nyolcas híradó alatt,
államférfiakról és a népről. Te meghallottad
a kis ember panaszát, és kivártál.
Aztán télen már nem jöttek a mínuszok,
de mi liluló szájjal hadartuk, hogyan lesz jobb
ez az ország.

Az utolsó hetekben még nem lehetett látni,
merre billen majd ez az egész. Én bizakodó voltam,
te szkeptikus, de tudtad, milyen fontos
számomra, hogy igazam legyen.
Április 3-án szavak híján hideg érintéseket váltottunk.
Épp indultál volna felgyújtani egy kukát, rongálni
és rombolni akartál — vagy talán egy újabb forradalmat.
Mikor nősz fel végre? — vetette oda neked valaki,
hogy ne nekem kelljen. Utólag megtudtam,
hogy akkor már nem is reménykedtél a változásban.
Szerinted összetévesztettem a forradalmat
az anarchiával — húztad ki magad öngyújtóval a kézben.
Aztán hazavitted az első lányt, aki szembejött.